

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 10C/122/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714204824
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Júlia Stuhlmann – Podobová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:3714204824.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici samosudca Mgr. Júlia Stuhlmann-Podobová v právnej veci navrhovateľiek X/ G. I. V.. S. J.. XX. X. XXXX, G. X. V., Č. S. Č.. XXX, X/ S. G. V.. I., J.. XX. X. XXXX, G. X. V., H. XXX/X, obe právne zastúpené JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s.r.o. Šoltésovej 346/1, Považská Bystrica, proti odporcovi K. G., J.. X. X. XXXX, G. X. V., S., H. XXX, právne zastúpený Mgr. Mariánom Hromkom, advokátom, Advokátska kancelária Beluša, J. Kráľa 759/18, o vypratanie rodinného domu č. XXX H.. Ú.. S., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý vypratať sa z rodinného domu Č.. N.. XXX N. J. K. H. Č.. XX M. L. K. H. Č.. XX „zastavané plochy a nádvoría“ o výmere 660 m², ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXX H.. Ú.. S., do 30 dní od zabezpečenia náhradného bytu navrhovateľkou 2/.

Navrhovateľka 2/ a odporca n e m a j ú právo na náhradu trov konania.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke 1/ trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľky podali na tunajší súd návrh, ktorým sa domáhali, aby súd zaviazal odporcu povinnosťou vypratať sa z rodinného domu N.. Č.. XXX stojaceho na parcele KNC XX M. L. K. H. Č.. XX H.. Ú.. S. bez zabezpečenia bytovej náhrady. V konaní uviedli, že sú podielovými spoluvlastníkmi rodinného domu č. XXX H.. Ú.. S. a odporca mal právo bývania v rodinnom dome a užívania parcely KNC č. XX a príslušenstva k rodinnému domu na základe manželstva s odporkyňou 2/. Keďže došlo k zániku manželstva rozvodom, odporcovi podľa názoru navrhovateľiek zaniklo právo užívať rodinný dom s príslušenstvom a parcelu KNC č. XX H.. Ú.. S.. Z uvedeného dôvodu vyzvali odporcu, aby prestal dom užívať, on však toto nerešpektuje tvrdiac, že má právo v dome bývať. Podľa navrhovateľiek nemá žiadny právny titul na užívanie domu ani pozemku a pretože nie je ochotný tieto opustiť, žiadali návrhu v celom rozsahu vyhovieť.

Odporca žiadal návrh zamietnuť a v prípade, že by súd uložil odporcovi povinnosť vypratať dom, domáhal sa priznania práva na zabezpečenie bytovej náhrady.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky 2/, odporcu, oboznámením sa s výpisom z LV č. XXX H.. Ú.. S., výzvou navrhovateľiek zo dňa 10. 4 2014, potvrdením Obecného úradu Lednické Rovne zo dňa 12. 9. 2014, obsahom spisu tun. súdu 7C268/2013 a zistil nasledovné:

Navrhovateľky sú podielovými spoluvlastníkmi rodinného domu č. súp. XX K. J. K.. H. Č.. XX M. K.. H. Č. XX „zastavané plochy a nádvoría“ o výmere 660m², každá v podiele 1/2-ica.

Pôvodne bol rodinný dom č. súp. XXX H.. Ú.. S. v bezpodielovom spoluvlastníctve rodičov navrhovateľky 2/ a to navrhovateľky 1/. G. I. a jej manžela. Manžel navrhovateľky 1/ a otec navrhovateľky 2/ zomrel a v dedičskom konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod č. D 149/98 bolo vyporiadané BSM k rodinnému domu Č.. XXX tak, že podiel 1/2-ica zostal navrhovateľke 1/ a navrhovateľka 2/ nadobudla podiel poručiteľa k rodinnému domu č. XXX M. K. H. Č.. XX vo výške 1/2-ica.

Odporca a navrhovateľka 2/ uzavreli manželstvo 26. 5. 1990. Do 9. 1. 1997 bývali s rodičmi v rodinnom dome č. XXX H.. Ú.. S.. Od 10. 1. 1997 do 10. 12. 2007, ako to vyplýva z potvrdenia Obecného úradu Lednické Rovne zo dňa 12. 9. 2014, bývali na adrese X. V. W.. W. Č.. XX v 1-izbovom byte, ktorý počas manželstva odkúpili. Následne sa opäť presťahovali do rodinného domu č. XXX H.. Ú.. S., do ktorého investovali spoločné peniaze. Od 11. 12. 2007 teda opäť bývali v rodinnom dome č. XXX spoločne s rodičmi navrhovateľky 2/, t. j. s navrhovateľkou 1/ a jej manželom. Manžel navrhovateľky 1/ a otec navrhovateľky 2/ zomrel v roku 1998. Odvtedy bývali v dome iba účastníci konania.

Manželstvo odporcu a navrhovateľky 2/ bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici 7C268/2013-14 zo dňa 15. 1. 2014. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 22. 2. 2014.

Odporca a navrhovateľka 2/ si počas manželstva vzali úver na rekonštrukciu domu a na zabezpečenie pohľadávky z úveru v prospech ČSOB stavebná sporiteľňa a.s. bolo zapísané na LV č. XXX pod V 298/07 záložné právo.

Podľa § 713 ods. 1 OZ ak služobný byt po smrti nájomcu alebo po rozvoде jeho manželstva užívajú ďalej manžel, prípadne osoby uvedené v § 706 ods. 1, nie sú povinné sa z bytu vysťahovať, dokiaľ im nie je zabezpečený primeraný náhradný byt, ak nestačí podľa osobitného zákona poskytnutie náhradného ubytovania. To platí aj v prípade, ak nájomca služobného bytu opustí trvale spoločnú domácnosť.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, a medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že dom a pozemok, ktorý sa má vypratať, je spoluvlastníctvom navrhovateľiek. Do nadobudnutia vlastníckeho práva k domu navrhovateľkou 2/, užívala navrhovateľka 2/ a odporca dom právnym titulom odvodeným od práv vlastníka tohto domu /rodičov navrhovateľky 2/ užívať ho pre seba, pre príslušníkov domácnosti alebo iné osoby. Nadobudnutie vlastníctva domu navrhovateľkou 2/ zmenilo situáciu v tom smere, že odporca naďalej nebol nájomcom bytu, jeho právo bývať v byte bolo odvodené od práva navrhovateľky 2/ ako jeho spoluvlastníčky. Odporca byt do roku 1997 užíval na základe odvodeného právneho titulu najskôr ako zať pôvodných vlastníkov domu, neskôr ako manžel novej vlastníčky domu, teda vždy ako príslušník domácnosti na základe rodinno-právneho vzťahu k navrhovateľke 2/ založeného manželstvom. Tento odvodený právny vzťah, obsahom ktorého je len určitý vymedzený podiel na tých právach a povinnostiach, ktoré patria osobe užívajúcej byt na základe neodvodeného právneho dôvodu /v danom prípade vlastníctva/ môže zaniknúť jednak počas trvania právne relevantného rodinno-právneho vzťahu - v danom prípade rozvozom manželstva, resp. zánikom vlastníckeho práva neodvodenému užívateľovi, jednak spolu so zánikom tohto vzťahu. Právo odporcu odvodené od práva navrhovateľky 2/ zaniklo rozvozom ich manželstva.

Vzťah vyplývajúci z užívania bytu v rodinnom dome v spoluvlastníctve navrhovateľky 2/ odporcom po rozvoде ich manželstva je občiansko-právnym vzťahom. Občiansky zákonník neobsahuje výslovnú úpravu existencie a podmienok nároku na bytovú náhradu pri zániku uvedeného odvodeného právneho dôvodu užívania bytu. Z toho však nemožno vyvodit', že by priznanie bytovej náhrady v týchto prípadoch vylučoval. Na daný právny vzťah treba aplikovať analogicky v zmysle § 853 OZ tie jeho ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy obsahom a účelom najbližšie, t. j. ustanovenie § 713 ods. 1 OZ, ktoré zakotvuje právo na bytovú náhradu aj iným osobám než nájomcom bytu a predstavuje výnimku zo zásady, že právo na bytovú náhradu prináleží nájomcovi. Niet žiadneho dôvodu, pre ktorý by manžel, ktorý užíval rodinný

dom, mal mať horšie postavenie po rozvode manželstva, ako manžel, ktorý užíval služobný byt po smrti jeho nájomcu alebo po rozvode manželstva s jeho nájomcom. Bývalý manžel nájomcu služobného bytu je chránený priamo ustanovením § 713 ods. 1 OZ, podľa ktorého nie je povinný sa z bytu vysťahovať, kým mu nie je zabezpečený náhradný byt, ak nestačí podľa osobitného zákona poskytnutie náhradného ubytovania. Analogicky je chránený aj bývalý manžel vlastníka rodinného domu, resp. spoluvlastníka rodinného domu, ktorý tiež nie je povinný vysťahovať sa z bytu v tomto rodinnom dome, kým mu nie je zabezpečená bytová náhrada. Súd preto vychádzajúc z § 713 ods. 1 OZ v spojení s § 853 OZ uložil odporcovi ako manželovi, ktorý užíval byt v rodinnom dome patriacom druhému manželovi, povinnosť dom vypratať s právom na náhradný byt.

Na takéto právne postavenie odporcu ako bývalého manžela navrhovateľky 2/ po rozvode ich manželstva, nemá vplyv, či navrhovateľka 2/ a odporca tvorili spoločnú domácnosť s rodičmi navrhovateľky 2/. Takýto názor odporcu nemá oporu v ust. § 713 ods. 1 OZ. Súd neuveril tvrdeniu navrhovateľky 2/, že odporca opustil spoločnú domácnosť, pretože aj v rozvodovom konaní obaja bývalí manželia konštatovali, že v čase rozvodu žili v spoločnej domácnosti v rodinnom dome č. 197 a odporca si naďalej uplatňuje právo v ňom bývať. Súd sa ale stotožnil s názorom, že navrhovateľka 1/ nie je povinná zabezpečiť odporcovi náhradné bývanie, keďže táto povinnosť vyplýva len bývalej manželke, navrhovateľke 2/. Súd nezistil žiaden dôvod osobitného zreteľa pre priznanie práva na zabezpečenie náhradného ubytovania.

O trovách konania súd vo vzťahu navrhovateľky 2/ a odporcu rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Prihliadol na to, že navrhovateľka 2/ bola úspešná v časti konania o uloženie povinnosti vypratať nehnuteľnosti, avšak bez zabezpečenia náhradného bytu, zatiaľ čo odporca bol úspešný v časti o uplatnenie práva na náhradný byt. Preto súd vyslovil, že žiaden z nich nemá právo na náhradu trov konania.

Vo vzťahu navrhovateľky 1/ a odporcu súd priznal navrhovateľke 1/, ktorá bola v konaní úspešná v celom rozsahu právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O trovách konania súd rozhodne podľa § 151 ods. 7 Osp po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 alebo tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností alebo tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam alebo tým, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) alebo tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca nebude plniť povinnosť uloženú v rozhodnutí, môže sa navrhovateľ domáhať svojho práva návrhom na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu.